

Студентка кафедри програмного забезпечення з факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії Алла Штокал (гр.1ПІ-15б) побувала на студентському фестивалі ISFIT у Норвегії. Наступний фестиваль через 2 роки. Хоче теж зяти участь — аплікаційна форма

[ТУТ](#)



Алла Штокал ділиться своїми враженнями від участі у фестивалі:

«ISFiT – це скорочена назва найбільшого у світі міжнародного студентського фестивалю, повна назва англійською – International Student Festival in Trondheim. Починаючи з 1990 року, фестиваль проходить раз на два роки у Норвегії в місті Тронхейм. Цього року взяти участь у фестивалі приїхало близько 500 студентів з усіх країн світу, а для організації було залучено понад 400 волонтерів.

Зазвичай фестиваль присвячений темі, що пов'язана з соціальними та політичними проблемами, які мають місце у світі.

Тема цього року – міграція.

Учасники були розділені на 19 тематичних воркшопів (Forced Migration, NationalIdentity, BigCityLife, Education, GlobalFood, GlobalCitizens тощо). Я потрапила до воркшопу Technology, де ми обговорювали такі теми, як міграція технологій у світі, як технології впливають на міграцію, як такий сучасний тренд як робота онлайн може посилити/сповільнити темпи міграції у світі.

А також на одному з воркшопів ми придумували мобільні додатки та веб-сервіси, що могли б допомогти людям, які мають намір переїхати в іншу країну, адаптуватися до нового середовища, знайти роботу тощо.

Ввечері зазвичай відбувались пленарні сесії та дискусійні панелі. На одній з них ми розглядали таку тему, як міграція на Марс!



Ще цікаво, що про фестиваль знало, мабуть, все місто. Інформація про нього була всюди: по телевізору, в газетах, на біл-бордах, по радіо. Я не дуже добре усвідомлювала масштаби заходу, коли подавала заявку, але там вже зрозуміла, що для міста фестиваль – подія вселенських масштабів.

Адже всі учасники проживали у так званих host-сім'ях. Це звичайні жителі Тронхейму, які на 2 тижні стали родинами для півтисячі студентів з усього світу.

Це надзвичайно цікавий досвід – подивитися на життя в Норвегії зсередини. Я жила вже з досить літньою сімейною парою: чоловіком та дружиною – Йон та Інгер.

Що цікаво, їх прізвище Stokkan досить співзвучне з моїм – Штокал (просте співпадіння? Не думаю). Йон – директор театру у Тронхеймі, Інгер – медсестра у міському госпіталі. Вони розповіли, що не вперше беруть участь в ISFITі в ролі волонтерів. Як і всі норвежці, вони були досить спортивними і на свій вік зовсім не виглядали, і саме завдяки їм я вперше встала на лижі та почала підкорювати норвезькі схили.

Катання на лижах – найпопулярніше заняття у норвежців будь-якого віку. Також особливим для нас став SnowDay, який, до речі, припав якраз на мій день народження! Ми разом з усіма учасниками поїхали на найвищі схили у Тронхеймі. Тоді вже я вдруге встала на лижі і відчувала себе вже більш досвідченим лижником :D

Ще цікаво, що велика кількість учасників фестивалю з Латинської Америки, Африки, країн південної Азії тоді вперше в житті побачили сніг на власні очі саме там, в Тронхеймі.

Організатори фестивалю всім без винятку оплачували обід і вечерю, трансфер з аеропорту і транспорт всередині міста. Деяким пощастило ще більше: їм оплатили квитки на літак або запропонували дістатися з Осло в Тронхейм на поїзді та помилуватися норвезькими фіордами (привіт, Хогвартс-експрес). Загалом, незважаючи на досить високу вартість квитків, відмовитися від такої поїздки було б нерозумно.

Також під час кожного фестивалю ISFIT (раз на 2 роки) проходить церемонія вручення Студентської премії миру (The Students Peace Prize), що присуджується студентам або студентським організаціям, які працюють на підтримку миру, прав людини і демократії.

Але цього року була особлива дата – 20-та річниця.

З цієї нагоди було організовано феєричне святкування, а також традиційна Хода Миру (The Walk of Peace).



Бороніть місто і вишли з вулиць, біля яких є різні підприємства



Бороніть місто і вишли з вулиць, біля яких є різні підприємства